

LA ESQUELLA DE LA TORRATXA.

PERIÓDICH SATÍRICH, HUMORÍSTICH, IL-LUSTRAT Y LITERARI.
DONARÀ AL MENOS UNS ESQUELLOTS CADA SENMANA.

2 CUARTOS CADA NÚMERO PER TOT ESPANYA

Y 10 CENTAUS PAPER EN L' ISLA DE CUBA.

NÚMEROS ATRASSATS 4 CUARTOS.

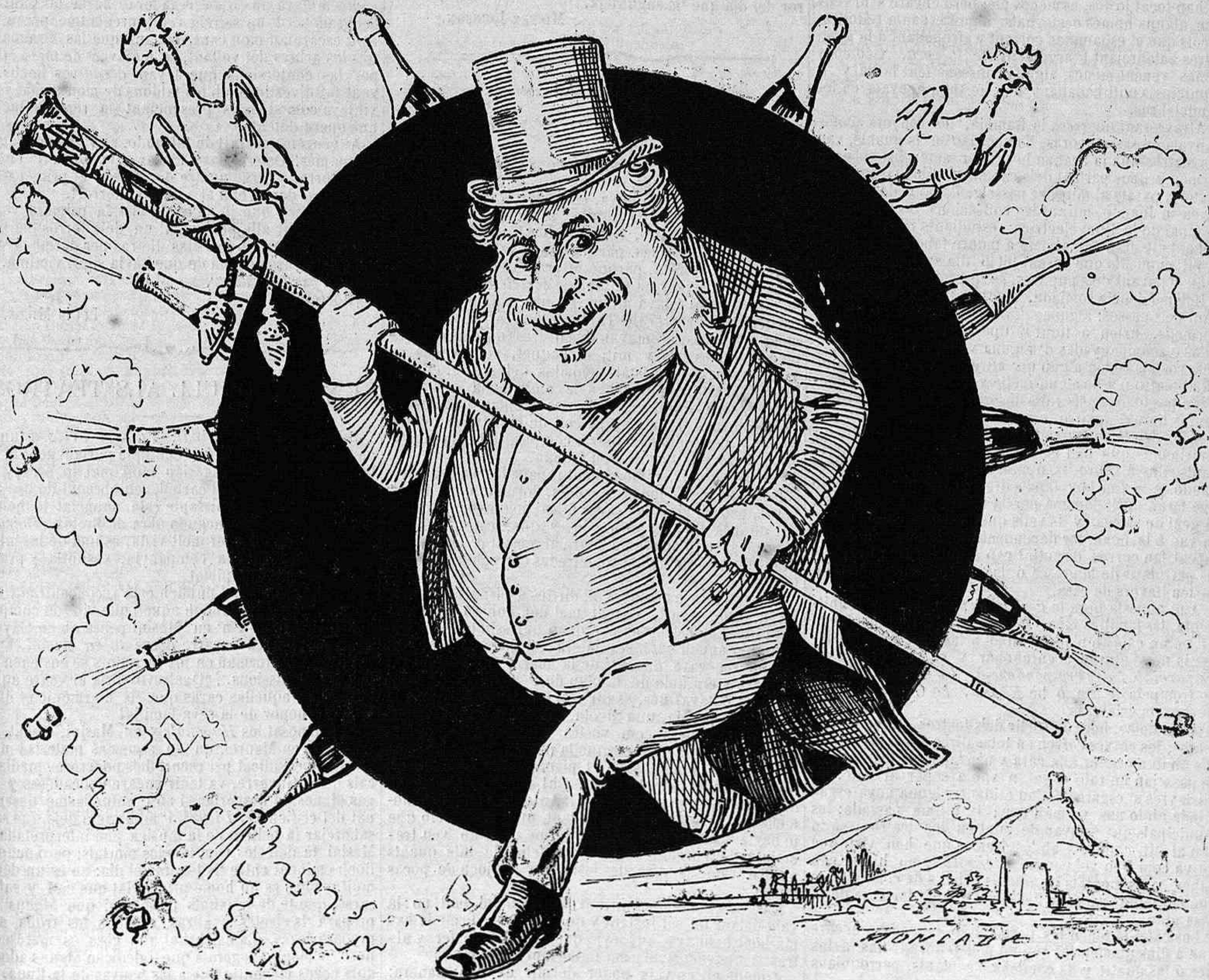
ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ

PREU DE SUSCRIPCIÓ

LLIBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, 20.—BARCELONA.

Fora de Barcelona, cada trimestre: Espanya 8 rals.—Cuba y Puerto-Rico, 16.—Estranger 18.

LO SOMNI DAURAT DE D. IGNASI.

Si no t'è cap desengany
y 'l govern lo nombra alcalde,

per ell anirà de balde
lo gall trufat y 'l champany.

Pastor. Y ja veurán com l'obra s'acaba ab tota felicitat.

Podrán dir que may havia reinat tal falta de creencias com are; pero 'ls convents y las iglesias surten com bolets pèls carrers y plassas del Ensanxe y dels pobles vehins.

L'obra del Bon Pastor, es, segons resa una alocució publicada en lo *Brusi*, una institució que tè per principal objecte, acullir á las donas extraviadas y fer-las tornar bonas minyonas á fi de que pugan ser esposas modelo, si troban algú que vulga carregar ab ellas, ó monjas de bè, si es qu' están destinadas á quedarse per vestir imatjes.

Ja hi ha á Barcelona altrás institucions dedicadas al mateix objecte.

Aquí tenen la antiga casa de refugi del carrer de Xuclá, lo convent de Arrepentidas, també molt antich, y 'l de Adoratrices, més modern y també més suntuós.

Y á pesar de tot, lo número de *palomitas* no disminueix.

La alocució publicada per las monjas del *Bon Pastor* demanant recursos, conté al final un párrafo que m'ha fet venir las llágrimas als ulls:

«Quan més capás siga l'edifici, diu, més gran será també 'l número de noyas que podrán rebre en ell los favors y gracias celestials que han de convertir-las de donas pecadoras en *Magdalenas penitents*.»

Al llegir aquest párrafo que no posa límits al edifici, qualsevol se figurará qu' es *ilimitat* á Barcelona 'l número de donas... que dallonsas...

¡Gracias per l'obsequi y l'honra que 'ns fan las monjas del Bon Pastor.

Dijous de la senmana passada, vigilia de Santa Rita, un marit deya á la seva costella:

—Demá es lo teu sant, Riteta.

—Ja ho sabia... A véure qué 'm regalarás.

—Lo que vulgas... demana.

—Tú mateix, home, tú mateix...

—No, has de ser tú... Vaja, fém una cosa: 't dono un any de temps porque t'hi pensis.

QUÈNTOS.

—Que la tèva dona t'enganya.

—Y ab qui?

—Ab lo Sr. Garcia... ¿Sabs? Aquell que l'any pasat va quebrar.

—¡Pobre Garcia!... Ja ho deya jo, que sempre faria mals negocis.

Se dona un concert de beneficencia, un pianista toca una fantasia y ho fa de una manera detestable.

—¿Pero qué fa aquest bárbaro? pregunta un filarmónich nerviós.

—Fa una obra de caritat.

—Si, ja 's veu que toca per caritat; pero podria tenir-la de nosaltres.

—Es que llavors faltaria á la lley de Cristo. L' Evan-

geli, ho diu ben clar:—Quan fassas caritat, procura que la má esquerra ignori lo que fa la dreta.

Encare que porta levita y barret de copa, en Manel no tè un quarto, es un lipendi.

Y tot estant tronat—lo que son las equivocacions!— Un *lladremaner* (com diu la *Renaiwensa*), un dia va ficar-li la má á la butxaca, 'ell va sentir-se 'n y agafant al lladregot per la munyeca, va endúr-sele 'n un tros enllá, y

—Mira, diguè, girantse la butxaca al revès.... ¿Vollas ficarmi alguna cosa?

¡Oh Santa ignorancia de las criaturas!

—Papá: 'l badell ¿no es lo fill de la vaca?

—Just, fill mèu.

—Y 'l pare del badell, qui es?

—Ay, ay ¿qui vols que siga? 'l toro.

—Llavors, lo bou ¿qu' es?

Lo pare tot focat y no sabet qué respondre:

—Lo bou... lo bou... Ja veurás, lo bou ve á ser 'l oncle.

TRENCA-CAPS.

XARADAS.

I.

—Escolti, Mossen Astronchs.

—¿Qué hi ha de nou, Patronilla.

—Diu qu' hem guanyat...?

—¡Hu...! dos, filla

¡ho havém perdut tot...!

—Y donchs!

—Res, que aquestos liberalots qu' estavan diseminats, are, tots son coaligats fent majoria de vots.

Y en tres-quart del increment que 'l clero ab los tots prenía...

—¿Ells han tingut majoria?

—¡Ja ho crech! dona...

—¡Malament!

JENANI.

II.

Pèl camí de *Tres-primer* ahont anava per ballar, me vaig aturá á brenar á l'hostal de la Fabera dos tot y me van donar.

AREDNABAL.

MUDANSA.

Per trimestre en Sebastiá sis duros total ab a.

Ne gasta tot sabatè de total posat ab e.

Y á la cara tè 'n Magi

una tot posada ab i.

MORBO ESPORÁDICH Y G.^a

ROMBO.

Primera ratlla horisontal y vertical: consonant.—Segona: un fluido.—Tercera: un joch.—Quarta: un mineral.—Quinta: una consonant.

UN AGENT DE SARRIÀ.

CONVERSA.

—¿Perqué está tant trist, Felip?

—Es que s'ha mort en Martí Fustagueras, oncle de la dona.

—Y de qué ha mort?

—Ja t'ho he dit: no ho vull repetir.

T. ROMPI.

LOGOGRIFO NUMÉRICH.

1 2 3 4 5 6 7.—Nom de home.

6 3 6 5 4 7.—" " "

1 2 3 4 2.—" " dona.

4 7 4 2.—" " "

1 5 7.—" " home.

1 5.—Un arbre.

6.—Una lletra.

E. BURGAY.

TRENCA-CLOSCAS.

PELA LA PERA Y...

Combinar aquestas lletras de modo que resulti 'l nom de una pessa catalana.

TARONJA DE CONVENT.

GEROGLIFICH.

NO

PIA

II T II

107

R

0000

J. LANCA.

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN L'ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.^a.—*Ca-ram-bo-la*.
2. Id. 2.^a.—*Mar-ce-la*.
3. ANAGRAMA.—*Chacon, Concha*.
4. MUDANSA.—*Certa, Carta, Curta*.
5. INTRÍNGULIS.—*Pala-Ala-La-A*.
6. TRENCA-CLOSCAS.—*Argentona*.
7. CONVERSA.—*A ses, 6*.
8. LOGOGRIFO NUMÉRICH.—*Condal*.
9. GEROGLIFICH.—*Persia y Rusia son imperis*.

FILOMENA

VIATJE DE RECREO AL INTERIOR D'UNA DONA

PER

C. GUMÁ

Forma un elegant tomet de 32 planas en quart, esmeradament imprés sobre paper satinat.

Preu DOS rals.

Se ven en la Llibreria Espanyola de Lopez, Rambla del Mitj; 20, principals llibrerias, kioskos y á casa 'ls correspon-sals de LA CAMPANA.

Barcelona, Imp de Lluís Tasso, Arch del Teatro 21 y 23

SOMBRAS Y SILUETAS.

Lo que sobra en aquest pais.